

жъртвы Богу да приносяме, и другы благодѣянія
да струваме за тѣхъ, съ старо установлениѣ на
нашъ тж Православиѣ Черкови, и съ утвѣрдява
на священны тѣ писанія, на Апостолскы тѣ прѣ-
данія, на святы тѣ съборы и на ученіе то на
богоносны тѣ Отци. За това, нека цвѣrstо
вардимъ тоя благочестивъ обычай, кой то, като
ни чисто наумѣва за смърть тж, прѣдуазва иы
отъ много грѣхове и приготовлява за обѣщан-
ны тѣ добрини. *Поминай послѣдняѧ твоѧ, говори
Свято писаніе, и во вѣки не согрѣшиши.* (Сир. гл.
7. ст. 39).
